

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์เชิงเป็นเหตุเป็นผลกันระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยใช้ข้อมูลแบบทศนิยมรายไตรมาสระหว่างไตรมาส 4 พ.ศ. 2536 ถึงไตรมาส 1 พ.ศ. 2551 โดยอัตราเงินเฟ้อที่ใช้ในการศึกษาเป็นอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (core inflation) การศึกษาเชิงปริมาณใช้วิธีการทางเศรษฐมิติที่เรียกว่า Co-integration, Error Correction Model (ECM) และ Causality test

ผลการทดสอบ Unit root พบว่า ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการศึกษามีคุณสมบัติเป็น Stationary ผลการทดสอบเชิงคุณภาพระยะยาว พบว่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่ออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 2.485536 นอกจากนี้ พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน ส่วนอัตราดอกเบี้ย พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบการปรับตัวในระยะสั้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวเท่ากับ -0.184889 อธิบายได้ว่าเมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจปรับตัวออกจากดุลยภาพไปแล้วสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้ร้อยละ 18.48 ในช่วงไตรมาสถัดไป

ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเป็นเหตุและผลของตัวแปร พบว่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีความสัมพันธ์แบบทางเดียวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จากตัวแปรตามไปยังตัวแปรอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนกับอัตราดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์แบบสองทางจากตัวแปรอิสระไปยังตัวแปรตาม และจากตัวแปรตามไปยังตัวแปรอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

This thesis investigates both short-term and long-term equilibria and causal relationships between the rate of inflation and economic growth in Thailand.

For the purposes of this investigation the researcher utilized secondary quarterly data from the period between the fourth quarter of 1993 to the first semester of 2008. In this investigation, taken into consideration was the core inflation rate. In carrying out this quantitative study, the researcher utilized the econometric techniques of co-integration, error correction modeling (ECM), and the causality test.

Findings are as follows:

In using unit root testing, the researcher determined that all variables used in this investigation were stationary. It was additionally found that the core inflation rate was in long-term equilibrium with the rate of economic growth. Thus, if the core inflation rate changed at one percent, the economic growth rate would correspondingly change in the same direction at 2.485536. In addition, it was found that the exchange rate was also directly correlated in respect to long-term equilibrium with the economic growth rate. However, in regard to the rate of inflation, no relationship was found at a statistically significant level.

In respect to short-term correction, it was found that the coefficient of correction was equal to -0.184889. This could be explained by the consideration that when the economic growth rate was not in equilibrium, equilibrium would still be achieved in the long-term at 18.48 in the following quarter.

Regarding causal relationships between variables, it was found that core inflation as a dependent variable was positively correlated with the rate of growth as an independent variable at the statistically significant level of reliability of 95 percent. It was also found that the exchange rate and the interest rate were reciprocally correlated as independent variables and dependent variables and as dependent variables and independent variables, respectively, at the statistically significant level of 99 percent.